

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دفتر کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

صلح، آزادی، عدالت اجتماعی، مردم سالاری (دموکراسی)، سوسیالیسم

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دبیرخانه شورای مرکزی
سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

۱	آغاز کنگره - اطلاعیه دبیرخانه شورای مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت).....
۲-۳	توضیح کمیسیون سند سیاسی کنگره بیستم پیرامون سند مصوب کنگره.....
۴	اسناد ارائه شده به کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت).....
۵-۹	تحلیل مبنایی تدوین پیش‌نویس سند کنگره بیستم.....
۱۰-۱۸	سند سیاسی مصوب کنگره بیستم.....
۱۹-۲۳	سند ۵ رفیق.....
۲۴-۲۷	پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران.....
۲۸	پیام حزب دموکراتیک مردم ایران.....
۲۹	پیام اتحاد جمهوری‌خواهان.....
۳۰-۳۱	پیام حزب چپ ایران.....
۳۲	بخشی از متن سخنرانی رفیق اسد کثتمند از رفقای افغانستان.....
۳۳	متن سخنرانی نسیم، یکی از رفقای جوان شرکت کننده در کنگره.....
۳۴	پایان کنگره بیستم.....

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

توضیحات:

دوستان و رفقای گرامی مطالبی که در این دفتر ملاحظه میکنید، بخشی از اسناد مصوب کنگره بیستم سازمان، به اضافه پیام‌ها و سخنرانی‌های مهمانان آن است که آماده انتشار شده. با آماده شدن بقیه اسناد و متن سخنرانی‌ها به تدریج این دفتر تکمیل خواهد شد.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

اطلاعیه دبیرخانه شورای مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

برگزاری کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

بدین وسیله برگزاری کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) را به آگاهی می‌رسانیم. کنگره بیستم سازمان در دو مرحله مجازی و حضوری برگزار خواهد شد.

نخستین نشست کنگره به شکل مجازی و در تاریخ شنبه، ۲۶ آبان ۱۴۰۳ (۱۶ نوامبر ۲۰۲۴ میلادی) برگزار می‌گردد.

نشست‌های حضوری کنگره از تاریخ جمعه، ۹ آذر ۱۴۰۳ (۲۹ نوامبر ۲۰۲۴ میلادی) تا یکشنبه، ۱۱ آذر (۱ دسامبر ۲۰۲۴ میلادی) برگزار خواهند شد.

بخش‌هایی از کنگره، از جمله مباحث سیاسی، سخنرانی‌ها و میزگردهایی با حضور مهمانان، به صورت مستقیم در سامانه زوم و دیگر سامانه‌ها پخش خواهد شد. تاریخ و ساعات این بخش‌ها متعاقباً به آگاهی خواهد رسید.

دوشنبه، ۲۱ آبان ۱۴۰۳ (۱۱ نوامبر ۲۰۲۴ میلادی)

دبیرخانه شورای مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

توضیح کمیسیون سند سیاسی کنگره بیستم پیرامون سند مصوب کنگره

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)، از بدو شکل‌گیری تاکنون تجربه‌ای غنی در زمینه تدوین برنامه، خط مشی و دیگر اسناد سیاسی راهنمای عمل خود داشته است. در ۴۰ ساله اخیر، که نهادهای مسئول سازمان در خارج کشور مستقر بوده‌اند، شروع کار تدارکات برای برگزاری هر نشست نهادهای مرکزی معمولاً با انتخاب کمیسیونی برای تدوین اسناد سیاسی و ارائه آن به نشست همراه بوده است. از کنگره اول (مرداد ۱۳۶۹) تا کنگره هژدهم (آبان ۱۳۹۹) وظیفه اسناد مصوب کنگره‌ها تعیین جهات اصلی فعالیت سیاسی نهادهای مرکزی بود. این اسناد معمولاً با تحلیل تحولات در اوضاع سیاسی کشور و جهان آغاز و با تعیین سیاست‌ها و سمت‌گیری‌هایی که شورای مرکزی باید در دوره پیش رو اتخاذ کند، پایان می‌یافت.

شورای مرکزی هژدهم در روند تدوین سند برای کنگره نوزدهم (خرداد ۱۴۰۱) هم در رابطه با روش تدوین و هم در رابطه با موضوع سند نوآوری کرد. در رابطه با روش تدوین به همه اعضای تشکیلات مراجعه و نه تنها کمیسیون بسیار پرجمعیتی برگزیده شد، بلکه از همه تشکیلات پیشنهادها و مضمونی نیز دریافت شد. به این ترتیب پیش‌نویس سند کنگره نوزدهم حاصل گردآوری پیشنهادها و همه تشکیلات بود. در رابطه با مضمون، کمیسیون تصمیم گرفت پیش‌نویس به موضوع راهبردی (استراتژیک) تعیین چارچوب سیاست‌گذاری سازمان بپردازد. کنگره از ابتکار شورای مرکزی و کمیسیون برگزیده آن استقبال کرد و پیش‌نویس را با وارد کردن اصلاحات پیشنهادی در کنگره به تصویب رساند.

کمیسیون تهیه سند سیاسی برای کنگره بیستم سازمان نیز پس از ماه‌ها بررسی، روش نوینی در پیش گرفت. مطابق این روش وظیفه کنگره نه فقط تصویب سیاست‌هایی است که نهادهای مرکزی باید آن‌ها را پیش ببرند، بلکه هماهنگی و شکل‌دهی مجموعه فعالیت‌هایی است که اعضا، هواداران و تکتک کنش‌گران مدنی در عمل روزمره خود پی می‌گیرند.

هماهنگ‌سازی و سازمان‌گری عمل میدانی کنش‌گران چپ در محیط‌های کار و تحصیل و زندگی، مسئولیتی حیاتی بوده است که به علت استقرار نهادهای مرکزی در خارج کشور، پیش از کنگره بیستم، هیچ‌گاه در مرکز توجه کنگره‌های ما قرار نگرفته بود. اما پیش‌رفت‌های فنی و فراوانی و تسهیل ارتباطات با داخل کشور از یک سو، و سهم‌گیری بی‌سابقه همه اعضای سازمان در کار تدارک مضمونی کنگره از سوی دیگر، موجب شد سند کنگره بیستم نه فقط اولویت‌های سیاست‌گذاری و برنامه عمل نهادهای مرکزی سازمان را تعیین کند، بلکه عرصه‌های مختلف فعالیت میدانی و روزمره تکتک نیروهای چپ و دموکراتیک را هم دربرگیرد.

این روش تازه قطعاً هنوز پخته نیست. به‌خصوص میزان تأکید بر وظایف مرکزی و میدانی هنوز قطعی نیست. به علاوه سند برخلاف گذشته بسیار فشرده و تیتروار تهیه شده است. باید به تجربه دید این روش تا چه حد پاسخ‌گوی

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

نیاز هاست تا در کنگره‌های بعدی مبتنی بر تجربه کسب‌شده، سندی متکامل‌تر راهنمای عمل سیاسی و میدانی سازمان قرار گیرد.

کمیسیون سند سیاسی کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

یکشنبه ۱۸ آذر ۱۴۰۳ (۸ دسامبر ۲۰۱۴ میلادی)

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

اسناد ارائه شده به کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

در کنگره دو سند سیاسی، یکی از طرف "کمیسیون مضمونی تدارک کنگره ۲۰" و دیگری از طرف "رفقای ۵ نفره" برای بررسی و تصویب به عنوان سند مبنا ارائه شد. هیئت رینسه بعد از بحث و بررسی اسناد ارائه شده، این اسناد را به رای کنگره گذاشت. کنگره با ۸۷ درصد آرا، سند سیاسی از طرف "کمیسیون مضمونی تدارک کنگره ۲۰" را بعنوان سند مبنا قرار داد. سند رفقای ۵ نفره ۱۱ درصد، آرای کنگره را به دست آورد. متن سند مصوب کمیسیون موضوعی مقدماتی کنگره بیستم (به انتخاب شورای مرکزی) به اضافه سند مصوب کنگره و سند رفقای پنج گانه پیوست می باشد.

کشور و جامعه در آستانه کنگره بیستم سازمان

تحلیل مبنایی تدوین پیش‌نویس سند کنگره بیستم

کنگره بیستم سازمان در دوره‌ای حساس برگزار می‌شود. حاکمیت جمهوری اسلامی در آغاز سده پانزدهم هجری شمسی، برای رهایی از بحران همه‌جانبه، اقدام به یک‌دست‌سازی ارکان قدرت کرد. با وجود عدم شرکت وسیع انتخابات و آرای چشمگیر باطله، رئیسی به ریاست جمهوری برگزیده شد. دولت ریسی با بی‌تدبیری، آلودگی به فساد در همه امور، تشدید اقدامات ارتجاعی بویژه علیه زنان کشور و در جهات اجتماعی و فرهنگی، با اعتراضات عمومی مواجه شد. جنبش "زن، زندگی، آزادی" پا به میدان گذاشت و با جلب همبستگی و پشتیبانی اقشار گوناگون و فعالان مدنی، صنفی و طبقاتی به نتایج تاثیر گذار عمیقی در فضای سیاسی کشور منجر شد. مبارزات مدنی و مطالبه‌محور مردم عمق و گسترش بیشتری یافت و به دست‌آوردهای باارزشی رسید. گفتمان "تحول" به گفتمان مسلط بین احاد ملت فراروید و امکان پیوند بین‌نسلی و پیوند مطالبات اقتصادی-معیشتی و مطالبات مردم‌سالارانه (دموکراتیک) را تقویت و زمینه اتحاد زحمت‌کشان، طبقه کارگر، اقشار میانی و روشنفکران مردمی را فراهم آورد. از سوی دیگر هسته سخت حکومت، از جمله تحت تاثیر این دستاوردها و نیز در مانده از سیر فاجعه بار همه روندها و نتیجه معکوس یک‌دست‌سازی، به عقب‌نشینی و تغییر رویه محدودی در انتخابات زودرس ریاست جمهوری دوره چهاردهم تن داد و امکان انتخاب شدن آقای پزشکیان را فراهم آورد. این امر شرایط را برای ثمربخشی مبارزه مطالبه‌محور مردم تا حدودی مناسب‌تر کرد.

اعتراضات ۹۶ و ۹۸ تا جنبش "زن، زندگی، آزادی" گویای روند روبه‌رشد جنبش‌های اعتراضی و مدنی در کشورمان است. بروز پیاپی این کنش‌ها نوید روزهای سرنوشت‌سازتری را می‌دهند. روند چالش‌های بین حکومت و مردم نشان می‌دهد مردم خواهان تحول‌اند، خواستار تغییرات عمده و بنیادین اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی‌اند، خواست‌هایی که معنای عملی شدن آن‌ها گذار از نظام مبتنی بر ولایت مطلقه فقیه، به سوی نظامی مبتنی بر رفعا برابری‌ها، جدایی دین از دولت (سکولاریسم)، مردم‌سالاری (دمکراسی) و برقراری عدالت اجتماعی (سوسیالیسم)، با شکلی منطبق با شرایط تحول‌یابنده جنبش مردم است.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) خود را همراه و در کنار مبارزه مسالمت‌آمیز و متکی بر برآمدها و جنبش‌های مردمی و مطالبه‌محور و در چارچوب همان گفتمان تحولی می‌بیند که جنبش‌های در هم‌تنیده اجتماعی کشورمان بر سپهر سیاسی ایران مسلط کرده‌اند. سازمان با تمام نیرو برای تحقق اصلاحات دموکراتیک و خواست‌های برحق مردم و تحمیل آن‌ها به حکومت مبارزه می‌کند و خواهد کرد.

سازمان با پابندی به برنامه مصوب خود و در چارچوب سیاست‌گذاری مصوب کنگره نوزدهم، در بلندمدت برای

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رسیدن تدریجی ایران به سوسیالیسم و در میان مدت در راه تحقق گذار از جمهوری اسلامی به دموکراسی و جمهوری سکولار مبتنی بر عدالت اجتماعی و مبتنی بر مبنای حقوق بشر و اراده و آرای آزاد، برابری حقوق و دموکراتیک مردم میهنمان مبارزه می‌کند.

در این راستا چارچوب سیاست‌گذاری مصوب کنگره نوزدهم، به‌روشنی اعلام کرده است که سازمان صمن مبارزه مسالمت‌آمیز، با اتکا بر برآمدها و جنبش‌های مردمی، و با نفی کامل هرگونه دخالت خارجی، برای گذار از جمهوری اسلامی، بطور هم‌زمان و همراه با آن فعّالانه برای تحقق اصلاحات دموکراتیک و خواست‌های برحق مردم و تحمیل آن‌ها به حکومت نیز مبارزه می‌کند.

کشور و جامعه در فاصله کنگره‌های نوزدهم و بیستم سازمان:

از کنگره پیشین سازمان به این سو بحران‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در کشورمان، که به‌مثابه پیامد سال‌ها سیاست‌های مخرب داخلی و خارجی و تحریم‌های ظالمانه امپریالیسم عمق بی‌سابقه‌ای یافته است. هر روزه‌های برای رفع بحران مسدود گشته و رنج مردم زیر فشارهای فزاینده آن‌ها ادامه و گاه شدت بیشتری گرفته است. مردم با مشکلات و بحران‌های گوناگونی دست‌به‌گریبان‌اند. برپایه بررسی‌های آماری، در زمینه اقتصادی-معیشتی اصلی‌ترین مشکل از نظر مردم گرانی و افزایش افسارگسیخته هزینه زندگی است که در قالب تورم سالانه بالای ۴۰ درصدی خود را نشان می‌دهد. دومین مشکل اقتصادی مهم از نظر مردم بیکاری است و درآمد کمتر از حد نیاز دست‌کم نیمی از کسانی که شاغل‌اند. مسئله مسکن، فساد اقتصادی-اداری، رواج رانت‌خواری و ارتشا و افزایش جمعیت زیر خط فقر، از دیگر مشکلات مهم اقتصادی-معیشتی‌اند. بحران‌ها و مشکلات گوناگون در عرصه‌های اجتماعی (گسترش خشونت در جامعه، خشونت و اجحاف در خانه و خارج از خانه به زنان، اعتیاد، تن‌فروشی، کودکان بی‌سرپرست، در عرصه آموزش و پرورش (خصوصی و پولی شدن آموزش، کودکان محروم از آموزش، ترک تحصیل)، در عرصه زیست‌محیطی (کم‌آبی، آلودگی هوا، جنگل‌زدایی)، عرصه زندگی را بر مردم تنگ کرده است.

تبارز نابه‌سامانی‌ها و بحران‌های عمیق در کشور، نمود خود را در بالندگی اعتراضات و نقش‌آفرینی مطالباتی مردم؛ در سیمای برآمدهای جوانان و زنان؛ در سیمای اعتراضات صنفی کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران و پزشکان نشان می‌دهد. این مشکلات در هر دوره‌ای بخشی از مردم و اقشار اجتماعی را وارد میدان اعتراضات می‌کند و علی‌رغم فشار و سرکوب حکومت برای جلوگیری از هر نوع تشکل‌یابی، هر روز اقشار بیشتری جلب تشکل‌های مدنی، صنفی و اجتماعی می‌شوند.

اعتراضات سال‌های منتهی به ۱۳۸۸، به‌شمول جنبش سبز، عمدتاً بر اقشار میانی تکیه داشت. سیاست‌های اقتصادی جمهوری اسلامی در دهه بعد فاصله طبقاتی را چنان تعمیق نمود که بخش عمده‌ای از اقشار میانی عملاً به تهیدستان

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

جامعه تبدیل شدند، بالنتیجه اعتراضات ۹۶ و ۹۸ بر طبقه کارگر و اقشار زحمتکش، حاشیه نشین و فرودست جامعه تکیه داشت. از ۱۴۰۰ به این سو اعتراضات صنفی کارگران، بازنشستگان، فرهنگیان ... کماکان ادامه یافت. برجسته‌ترین حرکت اعتراضی در این بازه زمانی جنبش "زن، زندگی، آزادی" بود با پرچمداری زنان. جنبشی از جنس دیگر، که به طبقه و قشر معینی متعلق نبود و خصلت میان‌طبقه‌ای داشت.

زنان که همواره حامی جنبش‌های اجتماعی در ایران بودند، در صدوپنجاه سال اخیر برای احقاق حقوق شهروندی خود، پا به میدان نهاده و تا امروز، با وجود همه محدودیت‌ها و موانع سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، دست از مبارزه برنداشته‌اند. شهریور ۱۴۰۱ قتل حکومتی ژینا (مهسا) امینی آغازگر جنبشی اعتراضی و مطالبه‌محور با پرچمداری زنان در کشورمان شد که با نام "زن، زندگی، آزادی" به سرعت گسترش و تعمیقی به وسعت میهن یافت و نقطه‌عطفی اجتماعی، سیاسی و فرهنگی را در تاریخ ایران رقم زد. شعارهای اولیه بسیار روشن و حول خواسته‌های مشخص لغو حجاب اجباری و برچیدن گشت ارشاد متمرکز شدند. روشن بود که نه فقط حجاب اجباری بلکه آزادی انتخاب شیوه زندگی محور مطالبات بود. این جنبش مسالمت‌آمیز، خشونت‌پرهیز و مدنی بود و موفق شد همبستگی و پشتیبانی اقشار گوناگون و دیگر جنبش‌های مدنی، صنفی و طبقه‌ای را به خود جلب کند بدون اینکه از هدف خود ذره‌ای دور شود. زمینه را برای درهم‌تنیدگی بیشتر جنبش‌های اجتماعی در کشورمان فراهم آورد. آشکار بود که تبعیض و نابرابری علیه زنان در زمینه‌های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و هنری به‌مثابه مسئله‌ای عمومی دیده می‌شود و رفع آن به خواست جامعه تبدیل شده است. علی‌رغم پایان یافتن حرکات خیابانی، این جنبش تا همین امروز هم تمام‌قد برای کسب حقوق مدنی، سیاسی و اجتماعی خود ایستاده و پیش‌ران تحول‌خواهی جامعه ایران شده است.

ساختار سیاسی جمهوری اسلامی بر اساس حاکمیت مبتنی بر ولایت فقیه بنیان‌گذاری شده است. زیر لوای این ساختار سرمایه‌داری به صورت لگام‌گسیخته، در اشکال طفیلی آن و نیز وسیعاً در چارچوب سرمایه‌داری نولیبرالی حیات اقتصادی کشور را در بر گرفته است. سپاه و بنیادها بر اقتصاد کشور چنگ انداخته‌اند و از رانت وابستگی به نظام ولایتی در فساد و غارت ثروت‌های کشور استفاده می‌کنند. حاکمیت استبداد مبتنی بر ولایت فقیه، همچنان که در برنامه سازمان آمده: «حوزه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی را تحت کنترل خود در آورده و فضاهای موجود در جامعه را بسته است. استبداد مذهبی سد راه پی‌ریزی جامعه‌ای مدرن، پیشرفته و دمکراتیک است و نیروهای وسیعی از جامعه خواهان طرد استبداد و استقرار دمکراسی در کشور هستند.»

عملکرد حکومت در فاصله کنگره‌های نوزدهم و بیستم سازمان:

"شیوه کشورداری (حکمرانی)" جمهوری اسلامی ایران مبتنی است بر ساختار نظام سیاسی آن در قانون اساسی، که از تلفیق دین سیاسی و جمهور مردم بنا شده است، اما تفوق دین بر جمهور مردم سبب شده است که در آن رای مردم و مردم‌سالاری (دمکراسی) مشروط است به دین و همچنین به اینکه آرای مردم ساختار نظام را برهم نزنند. از همین روی

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

تفسیر بسیار استبدادی‌تر هسته سخت قدرت از متن این ساختار در قانون اساسی، مبنای مهندسی سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری و دوازدهمین دوره انتخابات مجلس قرار گرفت.

حاکمیت برآن بود در انتخابات ۲۸ خرداد ۱۴۰۰ رسیدن آقای رئیسی به مسند ریاست جمهوری را، با حذف رقیبان جدی و محدود کردن بستر مشارکت و تاثیرگذاری مردم، تضمین کند. در این انتخابات از میان صدها نامزد تنها هفت نفر از غربال شورای نگهبان عبور کردند. برای اولین بار اصلاح طلبان به طور کامل حذف شدند. رد صلاحیت به بخشی از اصول‌گرایان، از جمله آقای لاریجانی، هم تعمیم یافت. ۴۸ درصد از دارندگان حق رای در انتخابات شرکت کردند و ریسی رییس‌جمهور اعلام شد. با یک‌دست شدن قوای سه‌گانه و هماهنگی کامل آن‌ها با هسته سخت قدرت، ظاهراً دیگر مانعی در راه عملی کردن تصمیمات کلان اقتصادی تحت عنوان "تمدن اسلامی" وجود نداشت. با این‌همه غربال نامزدهای انتخابات ۱۱ اسفند ۱۴۰۲ مجلس در راستای یک‌دست‌سازی بیشتر در دستور قرار گرفت و اجرا شد. در دور اول ۴۰ درصد از دارندگان حق رای و در دور دوم زیر ۲۰ درصد (در تهران زیر ۸ درصد) شرکت کردند.

در دوره حدوداً سه‌ساله یک‌دستی ارکان حکومت، گرهی از مشکلات کشور و حکومت گشوده نشد. بحران‌ها و مشکلات گوناگون در عرصه‌های اجتماعی، آموزش و پرورش، زیست‌محیطی و ... شدت یافتند. در عرصه اقتصاد، که برخلاف دیگر عرصه‌ها قابل محاسبه است، "جراحی کلان اقتصادی"، "شناوری ارز"، "مولد سازی اموال دولتی" در راستای فروش آن‌ها به بخش خصوصی بدون نظارت عمومی، طرح واگذاری فروش نفت به بخش خصوصی و همچنین طرح خصوصی‌سازی نواحی شهرداری تحت عنوان حکمرانی مشارکتی، نتیجه عکس به‌بار آوردند و همه شاخص‌ها بدتر شدند. نرخ تورم به بالای ۴۶ درصد رسید؛ در زمینه بحران زیست محیطی، که مسئله‌های جهانی، منطقه‌ای و ملی است و منطقه ما و مناطق نزدیک به اقیانوس هند از آسیب پذیرترین کشورها در این زمینه در اثر گرمایش زمین و سیاست‌های کلان منطقه‌ای شناخته می‌شوند، برنامه‌ها و سیاست‌های راهبردی و کاربردی جمهوری اسلامی نقشی تشدیدکننده در کشورمان داشته است. برنامه کلان خودکفائی، و در ادامه آن برنامه و سیاست موسوم به اقتصاد مقاومتی و افزایش جمعیت اعمال شده برجامه در چهار دهه گذشته، که موجب وخامت هرچه بیشتر زیست‌محیط، از جمله در زمینه بحران آب و خاک، شده از ۱۴۰۰ به این سو نه تنها مورد بازبینی قرار نگرفت بلکه توجه اندک دولت‌های پیشین نیز کنار گذاشته شد.

تحت تاثیر مبارزات جاری جامعه، به‌ویژه کاهش مستمر و چشمگیر شرکت در انتخابات و عمیق‌تر شدن شکاف بین مردم و حاکمیت، از یک‌سو؛ و از سوی دیگر آگاهی یافتن حکومت بر عدم توانایی‌اش در حل مشکلات جامعه با وجود آنکه کاملاً یک‌دست شده؛ نظام حاکم در شرایطی قرار گرفت که می‌بایستی تن به تغییراتی در سامانه اداره کشور بدهد. رخداد بالگرد و مرگ ریسی گویی فرصتی طلایی برای حاکمیت در راستای تن دادن به عقب‌نشینی و تغییر رویه در انتخابات زودرس ریاست جمهوری ایجاد کرد. آقای پزشک‌پس که چندماه پیش صلاحیت‌اش برای نامزدی در

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

انتخابات مجلس رد شده بود، برای نامزدی ریاست جمهوری دوره چهاردهم تأیید صلاحیت شد و در دور دوم انتخابات در مقابل جلیلی (نامزد جبهه پایداری) به پیروزی رسید.

مصوب کمیسیون تدارک مضمونی کنگره بیستم (برگزیده شورای مرکزی)

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

"سند سیاسی مصوب کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)"

اولویت‌ها در سیاست‌گذاری و برنامه عمل سازمان در دوره پیش رو

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) یک سازمان باورمند به سوسیالیسم دموکراتیک است که برای گذار از جمهوری اسلامی به جمهوری مبتنی بر دموکراسی، جدایی دین از حکومت، عدالت اجتماعی و حقوق بشر مبارزه می‌کند. ما به عنوان سازمانی جامعه‌محور و تحوّل‌طلب در راستای تحقق این هدف و هم‌زمان در راستای تحمیل خواست‌های برحق مردم به نظام حاکم و تحقق حقوق حقه کارگران، زحمتکشان و محرومان جامعه، و علیه هرگونه تبعیض و ستم، از جمله ستم طبقاتی، جنسیتی، قومی، مذهبی و زیست‌محیطی، در مبارزات مسالمت‌آمیز و خشونت‌پرهیز مردم، مشارکت می‌کنیم.

در زمینه تغییر ساختار نظام سیاسی

پشتیبانی و همراهی با مبارزه برای:

- اصلاح قانون انتخابات و حذف نظارت استصوابی شورای نگهبان.
- انحلال ستاد امر به معروف و نهی از منکر.
- انحلال کلیه ارگان‌های موازی قوه مقننه (از جمله شورای انقلاب فرهنگی).
- تبلیغ و ترویج نیاز کشور به سامانه حقوقی و قوه قضائیه غیردینی، مستقل، کارآمد، منطبق با منشور جهانی حقوق بشر و میثاق‌های بین‌المللی منضم به آن.
- اصلاح قانون انتخابات و حذف نظارت استصوابی شورای نگهبان.
- انحلال ستاد امر به معروف و نهی از منکر.
- انحلال کلیه ارگان‌های موازی قوه مقننه (از جمله شورای انقلاب فرهنگی).
- تبلیغ و ترویج نیاز کشور به سامانه حقوقی و قوه قضائیه غیردینی، مستقل، کارآمد، منطبق با منشور جهانی حقوق بشر و میثاق‌های بین‌المللی منضم به آن.
- انحلال کلیه ارگان‌های موازی قوه مقننه (از جمله شورای انقلاب فرهنگی).

در زمینه آزادی‌های سیاسی-اجتماعی

- مبارزه در راه آزادی همه زندانیان سیاسی - اجتماعی - فرهنگی.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

- پشتیبانی پیگیرانه از اشکال مسالمت‌آمیز در مبارزه و مقابله با استبداد حاکمیت مبتنی بر ولایت فقیه در همه عرصه‌ها.
- حمایت از هر حرکت و تلاشی علیه ارتجاع و استبداد و برای احقاق خواسته‌های دموکراتیک مردم.
- مبارزه در راه آزادی‌های سیاسی و حقّ فعالیت احزاب به‌مثابه خواست مبرم همه آزادی‌خواهان ایران برای تحولات کشور.
- مبارزه در راستای انتخابات آزاد.
- مبارزه برای آزادی اجتماعات، نشست‌ها، تظاهرات و دیگر فعالیت‌های قانونی احزاب سیاسی و تشکل‌های مدنی و تضمین امنیت آن‌ها توسط دولت.
- مبارزه برای آزادی مطبوعات و لغو سانسور، صدور مجوز برای راه‌اندازی رسانه‌های صوتی و تصویری به شمول رسانه‌های اجتماعی.
- در زمینه فعالیت‌های جامعه مدنی، شهروندی و پیگیری مطالبات اجتماعی**
- ترویج سازمان‌یابی مردم در نهادهای مدنی و حمایت از تشکیل نهادهای مدنی و صنفی مستقل در همه زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و هنری.
- ترویج مبارزه اجتماعی در محلات و در محیط‌های کار علیه فساد، تبعیض، زورگویی، علیه کار کودکان و...
- ترویج فرهنگ برابری جنسیتی.
- ترویج فعالیت جمعی برای همیاری محلی، پاکبانی و حراست از محیط زیست و...
- تبلیغ و ترویج فرهنگ خوداتکایی و مطالبه‌گری، از جمله از راه‌اندازی پویش جمع‌آوری امضاء و پیگیری آن
- ترویج راه‌اندازی پویش جمع‌آوری امضاء از سوی مردم و پیوستن به پویش‌های موجود برای متوقف کردن صدور یا اجرای حکم اعدام.
- پشتیبانی از خواست‌ها و همراهی با مبارزات کارگران و بازنشستگان و فرهنگیان.
- مبارزه در راستای آزادی ایجاد تشکل‌های مستقل صنفی و کارگری و عضویت در آن‌ها؛ از جمله برای کارگران پیمانی، غیررسمی و پروکاریای شبکه‌ای (اسنپ و امثال آن).
- ترمیم حداقل دستمزد و حقوق با توجه به نرخ تورم، افزایش حداقل دستمزد متناسب با هزینه معیشت.
- مبارزه در راستای تأمین امنیت شغلی کارگران، به‌ویژه کارگران پیمانی و متوقف کردن روند موقت‌سازی کردن قراردادهای کار، اتکاء به نیروهای کار غیررسمی، تکیه بر پیمانکاران و انتقال تولید از چارچوب شرکت‌های تولیدی

به پیمانکاران.

- به روز کردن قوانین ایمنی محیط کار و الزامی ساختن اجرای آن، پاس‌داری از سلامتی جسمی و روانی کارگران با به کارگیری فن‌آوری‌های نوین.
- حمایت از حق اعتصاب و اعتراض در فضای عمومی، و تلاش در جهت بازگشت به کار کنش‌گران کارگری، بازنشستگان و معلمینی که در ارتباط با مطالبات صنفی اخراج یا زندانی شده‌اند.
- رفع تبعیض علیه کارگران مهاجر و قرار گرفتن نیروهای کار غیر رسمی و مهاجر زیر پوشش قوانین کار.
- رسیدگی به وضعیت محرومانی که به اجبار به مشاغل مشقت‌بار و پرخطر تن داده‌اند، از جمله کولبران و نظایر آن و تأمین امکان شغل و کار رسمی برای آنان.
- مبارزه جدی و پیگیر با کار کودکان و تلاش برای بازگشت کودکان کار به محیط خانواده و آموزش، و تحت پیگرد قرار دادن خاطیان.
- تأمین بیمه برای همه مزدو حقوق‌بگیران و پرداخت کمک‌هزینه بیکاری.

در زمینه مبارزات زنان

پشتیبانی و همراهی با مبارزه در راستای:

- برابری و رفع تبعیض در زمینه‌های معطوف به حقوق زنان همه عرصه‌ها.
- احقاق حق پوشش اختیاری برای زنان، لغو قانون «حجاب و عفاف»، انحلال گشت ارشاد، لغو طرح نور و برچیدن کلینیک ترک بی‌حجابی.
- لغو قانون فعلی جوانی جمعیت و حمایت خانواد و تدوین و تنظیم قانون حمایت خانواده بر مبنای میثاق‌های بین‌المللی و اعلامیه جهانی حقوق بشر.
- احقاق دسترسی برابر به فرصت‌های آموزشی، شغلی و اقتصادی و همه فضاها اجتماعی، فرهنگی، ورزشی و سیاسی.
- دفاع از حق مشارکت کامل و مؤثر زنان در همه سطوح تصمیم‌گیری در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و در اختیار داشتن فرصت‌های برابر با مردان برای انتصاب به مسئولیت‌های مدیریتی.
- حق تصمیم‌گیری زنان در باره بدن و سلامتی خود.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

- مبارزه برای تحقق حقّ نامزدی زنان در انتخابات ریاست جمهوری.

- پایان دادن به هر گونه خشونت در جامعه و خانه علیه زنان و در این راستا سازمان‌دهی خانه‌های امن مستقلّ.

- بالا بردن حداقل سنّ ازدواج به ۱۸ سال و ممنوعیت کودک‌همسری.

در زمینه جوانان، دانشجویان و دانش‌آموزان

پشتیبانی و همراهی با مبارزه در راستای:

- غیر مجاز شمردن کار کودکان با حمایت همه‌جانبه از احقاق حقوق کودکان کار، برگرداندن آن‌ها پشت میز مدرسه برای تحصیل همراه با تأمین معاش.

- تأمین حقّ ایجاد تشکّل‌های مستقلّ دانشجویی و دانش‌آموزی.

- برداشته شدن تمام آشکال کنترل و آزار حکومتی از دانشگاه‌ها و رعایت اعتبار و استقلال علمی و ارزشی اعضای هیئت علمی، اساتید و دانشجویان.

- آزادی ارتباطات، مراودات و مبادلات علمی دانشگاه‌ها با مراکز مشابه در خارج از کشور بدون دخالت نظام حاکم.

- مبارزه پیگیر علیه خصوصی‌سازی و طبقاتی کردن آموزش، همسان کردن برنامه آموزشی در همه سطوح.

- سازمانگری و بسیج اجتماعی برای گسترش تسهیلات ورزشی در محلات، در مؤسسات آموزشی و در واحدهای بزرگ صنعتی و خدماتی.

- فراهم آوردن امکانات درخور برای جوانان و تحصیل‌کردگان و متخصصان مشاغل مختلف و رفع زمینه‌های نامنی اقتصادی و اجتماعی در راستای تشویق به عدم مهاجرت.

- فراهم نمودن امکانات تکنولوژیک در رابطه با ارتباطات علمی با مراکز تحقیقی و رشد و توسعه در علوم در حال ظهور برای پیشگیری از فرار اندیشمندان.

در زمینه گروه‌های ملی - قومی / ادیان، مذاهب و باورهای دیگر

- مبارزه برای دستیابی همه گروه‌های ملی - قومی کشورمان به حقوق و مطالبات برحقّ فرهنگی - اجتماعی، تحقق تأمین حقّ آموزش زبان مادری.

در زمینه زیست‌بوم

- پشتیبانی و همراهی با کنش‌گری در راستای:
- جلب توجه مردم به موضوع حدّت و وسعت بحران و خطری که محیط زیست و از این طریق هستی مردمان کشور و جهان و نسل‌های آتی را تهدید می‌کند.
 - افزایش تلاش‌ها برای مهار بحران‌های زیست‌محیطی، به ویژه کم‌آبی و آلودگی هوای شهرها.
 - تشریک مساعی در راستای مقابله با بیابان‌زایی با همسایگان سرزمینی و منطقه‌ای و کشورهای فرامنطقه‌ای و تلاش برای بیابان‌زدایی.
 - ترویج فعالانه این‌که محیط‌زیست سالم و حفاظت و بهره‌برداری از آن یک حقّ طبیعی و همگانی است.
 - تأکید بر لزوم مشارکت همگانی شهروندان و تشکّل‌های غیرانتفاعی با همکاری دولت و بخش خصوصی در کاهش بحران آب و تهدیدات زیست‌محیطی در کشور و منطقه.
 - کمک به آماده‌سازی فضای عمومی به منظور پذیرش مسئولیت همگانی در جهت پاسداری از آب، خاک و جنگل و به‌طور کلی حفظ محیط زیست سالم و سالم‌سازی آن، همچنین تأثیرگذاری جامعه مدنی در سیاست‌گذاری‌های دولتی در این زمینه.

در زمینه مناسبات با احزاب و سازمان‌ها

الف- نیروهای مدافع سوسیالیسم:

- کوشش برای سازمان‌دهی همگرایی‌های مشخص و اتحاد با احزاب و سازمان‌های سیاسی چپ و سوسیالیست از طریق مشخص کردن هدف‌های سیاسی کوتاه‌مدت و میان‌مدت و تدوین راهبردها و راهکارهای مشخص برای نیل به آن هدف‌ها.
- تلاش هدفمند در راستای بسط مناسبات، افزایش هم‌اندیشی، همکاری و همگرایی دوجانبه و چندجانبه بین تشکّل‌های چپ.
- برگزاری مشترک دوجانبه و چندجانبه آیین‌ها، سال‌گردها و یابودها برای دفاع از دست‌آوردها و معرفی خدمات گرانقدر روشن‌گرانه و ترقّی‌خواهانه چپ ایران.
- همکاری برای برگزاری میزگردها، همایش‌ها و پژوهش‌گری‌ها و تأسیس اندیشکده‌هایی با هدف تبیین و ترویج سوسیالیسم و همگرایی حول آن.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

- تبیین و پیش‌نهاد ابتکار عمل‌ها برای افزایش جایگاه سیاسی تشکل‌های کارگران و زحمتکشان و تأمین امنیت نمایندگان آنان.

- فراخواندن نیروهای چپ سرنگونی‌طلب مخالف مداخله خارجی به گفت‌وگوی علنی و صادقانه بر سر مسائل مورد اختلاف.

- پیشگامی در سازمان‌گری حمایت از خانواده‌های جان‌باختگان و زندانیان سیاسی، و در راه‌اندازی کارزارها برای آزادی همه زندانیان سیاسی و مبارزه علیه اعدام.

ب- دیگر نیروهای سیاسی کشور:

- حمایت از و همراهی با نیروهای تحوّل‌طلب داخل و خارج کشور، که با مشی سیاسی سازمان همپوشی دارند، و اصلاحات فراتر از نظام ولایی و گذر مسالمت‌آمیز به نظامی مبتنی بر جمهوری، دموکراسی و جدایی دین از حکومت را از راه بسیج اجتماعی پی‌می‌گیرند؛ به ویژه بسط مناسبات با نیروهای جمهوری‌خواه دموکرات، سکولار، و لائیک و همکاری‌های تک‌موضوعی با هریک از نیروهای فوق.

- مبارزه علیه نیروهای افراطی در حکومت، که مدافع سرکوب ناراضیان، و تنش‌افزایی در روابط خارجی‌اند.

- مخالفت با روش‌های غیرمسالمت‌آمیز راست‌گرایان مخالف حکومت و اعتراض علیه هر نوع اتکای بر بیگانگان.

- انتقاد از بی‌اعتنائی جناح اعتدال‌گرا در حکومت، نسبت به عدالت اجتماعی و حقوق زحمتکشان و به ضرورت

تحوّل ساختار حکومت و بسط دموکراسی استقبال از سیاست‌ها و اقدامات آنان در مخالفت با تنش‌افزایی در سیاست خارجی و تمرکز قدرت در دست نظامیان و مدافع توسعه اقتصادی.

- اشتراک مساعی با اصلاح‌طلبان خواهان تقویت تشکل‌های مدنی، توجه به مطالبات و اعتراضات مردمی، دفاع از بسط دموکراسی و بهبود رابطه با جهان خارج و حمایت از مبارزه آنان علیه نیروهای افراطی در حکومت.

در زمینه مسائل بین‌المللی

الف- ترویج نگاه سازمان به جهان:

- نگاه صلح‌آمیز به جهان و باور به حقّ زندگی همه انسان‌ها در صلح، امنیت، آرامش و رفاه.

- مخالفت و مقابله با سیاست‌های تجاوزکارانه، سلطه‌جویانه و امپریالیستی.

- استقبال از تغییرات دوران‌ساز جاری و تحوّل مثبت عبور جهان از آرایش تک‌قطبی به چندقطبی.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

- خلع سلاح هسته‌ای، همکاری ملل برای مهار گرمایش زمین، بحران مهاجرت، تسهیل تجارت.
- دفاع از تنش‌زدایی، برجیده شدن پیمان‌های نظامی، تأکید بر حل اختلافات بین کشورها از طرق دیپلماتیک و با تکیه بر نهادهای بین‌المللی.

ب- سیاست خارجی کشور:

- مسئولیت سیاست خارجی کشور با دولت است که با مشورت شورای امنیت ملی تدوین و توسط وزارت امور خارجه به پیش برده می‌شود، تبعیت فرماندهان نظامی از آن.
- تنظیم سیاست خارجی بر اساس منافع ملی، حفظ تعادل ر ماسبات با قدرت های جهانی، پرهیز از قطب گرایی.
- حل و فصل دیپلماتیک مسائل کشور ما با همه کشورهای منطقه، تنش‌زدایی، رفع متقابل نگرانی‌های موجود منطقه‌ای، انعقاد پیمان امنیت دسته‌جمعی بین کشورهای منطقه.
- لزوم گفت‌وگوی مستقیم و جامع میان دولت‌های جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا برای رفع تحریم‌ها از طریق دیپلماسی و احیای مناسبات دیپلماتیک بین دو کشور در چارچوب منافع ملی و احترام متقابل، و بهبود مناسبات با اتحادیه اروپا.
- محکومیت قاطع تجاوز اسرائیل و هر دولت دیگری به کشورمان.
- تأکید بر محکومیت جنایات حکومت اسرائیل در غزه و دیگر بخش‌های سرزمین فلسطین و در لبنان.
- حمایت از محاکمه نتان‌یا هو و دیگر آمران و عاملان جنایات اسرائیل علیه فلسطینیان.
- کوشش برای پایان یافتن هرچه سریع‌تر جنگ در اوکراین از راه‌های دیپلماتیک.

مطالبات از دولت چهاردهم

- توجه به این‌که اکثریت مردم مخالف با سیاست‌های حاکم بر کشور در اصلی‌ترین جهات بوده و خواهان تغییرند.
- توجه به این‌که علاوه بر دسته‌بندی‌های موجود در حاکمیت، وفاق ملی باید همه نیروهای ملی و مردمی کشور و توده‌های ناراضی از سیاست‌های حاکم را نیز در بر داشته باشد.
- مبارزه جدی و سامان‌مند با فساد به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل گسترش فقر و بی‌عدالتی و یکی از موانع عمده توسعه پایدار.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

- شفاف‌سازی کامل بودجه کشور، اعلام علنی و روشن درآمد و هزینه‌های نهادها و تشکیلات خارج از کنترل دولت و زیرمجموعه‌های رهبری و تلاش جدی برای کاستن از تعهدات مالی دولت در جهت خودکفایی تمام نهادهای غیر رسمی.
- دریافت مالیات از همه مجتمعات و بنگاه‌های اقتصادی تحت کنترل ولی فقیه و بخش‌های دیگر ساختار نظام.
- اهتمام جدی و عملی در راستای بهبود وضعیت دشوار اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور، پیگیری وعده‌های انتخاباتی آقای پزشک‌پسندان برای تلاش راهگشایانه در روابط خارجی و از جمله رفع تحریم‌ها در راستای گشودن گره معضلات حادث زندگی مردم.
- توقف روند خصوصی‌سازی معادن، زیرساخت‌ها، صنایع مادر و صنایع نفتی.
- خاتمه دادن به سیاست‌هایی که باعث رشد اقتصاد رانتی و سوءاستفاده از منابع معدنی و ملی در کشور شده است.
- تأمین تحصیل رایگان در همه سطوح و مدارج و متوقف کردن خصوصی‌سازی و پولی کردن مدارس و مراکز آموزش عالی، مخالفت قاطع با خصوصی‌سازی بهداشت و درمان.
- اجتماعی‌سازی به جای خصوصی‌سازی از طریق واگذاری مؤسسات اقتصادی دولتی که قصد واگذاری به بخش خصوصی در موردشان وجود دارد، به شرکت‌های تعاونی کارکنان آن مؤسسات یا شهروندان منطقه مربوطه.
- فراهم آوردن امکان واقعی برای شکل‌گیری و آزادی فعالیت احزاب و تشکل‌های صنفی غیرحکومتی و حمایت عملی و جدی از آزادی‌های سیاسی و آزادی احزاب، آزادی زندانیان سیاسی.
- رفع فیلترینگ و محدود نمودن کنترل ساختار امنیتی بر ارتباطات اجتماعی.
- جمع کردن بساط گشت ارشاد و پایان دادن به تبعیض علیه زنان و حمایت از آزادی پوشش.
- بازنگری در نگرش و الگوهای توسعه اقتصادی، اجتماعی، مصرفی، سیاسی و فرهنگی از دیدگاه حفاظت از محیط زیست، طبیعت و آب و خاک.
- سرمایه‌گذاری در حوزه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر، به‌کارگیری سیاست‌های کلان در جهت استفاده از انرژی پاک و پرهیز از استفاده از تکنولوژی‌های موجد گازهای گلخانه‌ای در همه شاخه‌های اقتصادی و مصرفی.
- توجه به مسئله محیط زیست و بحران آب به عنوان یک مسئله ملی، منطقه‌ای و جهانی و اتخاذ دیپلماسی فعال در این راستا در برخورد با کشورهای همسایه بر سر اختلافات ناشی از حبابه و منابع آبی مشترک.
- آموزش تغییر الگوی مصرف و روش زندگی از دوران کودکی و از همان مدارس ابتدایی در راستای ارتقاء فرهنگ اجتماعی در زمینه حفظ و پاسداری از منابع آب و محیط زیست، از جمله در رژیم غذایی.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

- تشریک مساعی در راستای مقابله با بیابان‌زایی با همسایگان سرزمینی و منطقه‌ای.
- مشارکت در فرایندهای جهانی محیط زیست از جمله در رابطه با پروتکل‌های بین‌المللی فرامنطقه‌ای تحت نظارت سازمان ملل متحد.

یکشنبه، ۱۱ آذر ۱۴۰۳ (۱ دسامبر ۲۰۲۴ میلادی)

سند ۵ رفیق

سند سیاسی پایه‌ای

برای ارائه به بیستمین کنگره سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

((رفقای هیئت رئیسه شورای مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)! ما به دلیل رعایت وقت محدود اعلام شده برای ارائه سند، این حق را برای تغییر و تحول در سند تا قبل از پایان وقت مقرر در طول زمان سه روزه کنگره بیستم برای خود محفوظ می‌دانیم)).

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) ادامه دهندگان مبارزه بی‌امان فداییانکه ۵۴ سال پیش از این در روزهای سیاه پس از شکست نهضت ملی و قلع و قمع آزادیخواهان چپ و ملی فصلی دیگر در مبارزات مردم میهن ما آغاز کردند.

سازمان فداییان خلق ایران اکثریت با آرمان سوسیالیستی و در دفاع از استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی بر پایه مبارزه با امپریالیسم و طبقات ارتجاعی داخلی و در حمایت از طبقات و اقشار زحمتکش میهن عزیزمان ایران پا به عرصه وجود نهاد.

از همان اوان تشکیل، در مبارزه ای جانفشانانه علیه رژیم وابسته شاه شرکت داشته و با اوجگیری و پیروزی انقلاب بهمین به عرصه فعالیت های سیاسی-اجتماعی علنی وارد گردید.

سازمان ما از همان آغاز تشکل یابی از آنجا که مرحله انقلاب را ملی-دمکراتیک می دانست، همواره از استقلال و تمامیت ارضی کشورمان در مقابل هر قدرتی دفاع کرده و هم اینک نیز که شرایط مبارزه و روابط میان حکومت و امپریالیسم تغییر کرده است، در ادامه همان سیاست، مدافع بی چون و چرای بسط و گسترش آزادی های دمکراتیک است. آزادی احزاب، تشکیل اتحادیه ها، سندیکاهای کارگری، تشکل های مدنی، اجتماعی و زیست محیطی از اهداف همیشگی سازمان است و در راه تشکیل جبهه متحد خلق با همه نیروهای سیاسی، ضد امپریالیست و عدالتخواه فارغ از نظرگاه های مذهبی و غیر مذهبی مدافع آماجهای اصلی انقلاب کوشیده است

تلاش ما در این مقطع حفظ استقلال میهنمان، برقراری آزادی های دمکراتیک به قصد گسترش نهادهای اجتماعی بر ایستگیری بسوی عدالت اجتماعی است. در این راستا سازمان ما از خواسته ها و اعتراضات مسالمت آمیز برای دستیابی به حقوق اقتصادی، سیاسی و اجتماعی حمایت می کند.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

ما بر مبنای آرمان‌های خودبا اتکا به مردم میهنمان با هر گونه مداخله بیگانگان در امور داخلی کشورمان مخالفت کرده و همسو با همه نیروهای مترقی جهان، از ملت‌های تحت ستم و ستم‌دیده‌همچون مردم فلسطین دفاع قاطعانه می‌کنیم. ما حضور کشورمان را در عرصه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی برای جلوگیری از توطئه‌های امپریالیستی مهم می‌دانیم و از صلح جهانی و حفظ محیط زیست، حمایت کرده و می‌کنیم.

تغییر و تحولات جهانی و منطقه‌ای

جهان در حال گذار از هژمونی امپریالیسم امریکا به یک جهان چند قطبی با نفی هر گونه گرایش سلطه طلبانه است.

ایندوران با برآمد قدرتمند و استراتژیک کشورهای چین و روسیه و گرایش هر چه بیشتر کشورها به استقلال در سرتاسر جهان از جمله نقش استراتژیک ایران در غرب آسیا، منجر به ایجاد معادلات جدید جهانی در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، نظامی و امنیتی در سطح جهانی شده است.

سازمان همکاری‌های شانگهای؛ با عضویت بیش از ۴۰٪ جمعیت جهان، بریکس؛ با عضویت نیمی از جمعیت جهان، اتحادیه کشورهای صادرکننده نفت، اوپک و اوپک پلاس. اتحادیه اقتصادی اوراسیا، متشکل از کشورهای تازه استقلال یافته شوروی سابق، با امکان عدم استفاده از دلار موجب گسترش روابط اقتصادی و سیاسی شده و امکان توسعه را برای کشورهای جنوب جهانی، بیش از پیش فراهم می‌کند. لازم به ذکر است که کشور ما ایران مخالف و منتقد نظام امپریالیستی بوده است و در پیمان‌های اقتصادی و امنیتی منطقه‌ای حضوری پررنگ و نقشی استراتژیک و تأثیرگذار دارد. ما از این حضور و تلاش حمایت می‌کنیم.

امپریالیسم امریکا با ایجاد جنگ در اقصی نقاط جهان سعی دارد در برابر این تغییرات مقاومت کند، حضور ناتو در اوکراین، بحران‌سازی در تایوان، جنگ خانمانسوز و کودک کش فلسطین، ایجاد تنش در امریکای لاتین، نمونه‌هایی از این مقاومت است.

روند تحولات جهانی بخصوص در سال‌های اخیر موجب شد که پیرامون کشور ما و منطقه بیش از پیش توسط امریکا، غرب و دست‌نشاندهانش محاصره و به یک میدان جنگ تمام عیار تبدیل شده، و اینک بشریت را در آستانه یک جنگ ویرانگر جهانی قرار دهد.

حملات جنون آمیز اسرائیلیس از عملیات ۷ اکتبر ۲۰۲۳ همچنان ادامه دارد و موجب کشته شدن بیش از ۴۵۰۰۰ فلسطینی توسط بمب‌ها و هواپیماهای ارسالی امریکا و اروپا به اسرائیل انجام گرفته، کشته شدن بیش از پنج هزار زخمی و مجروح در لبنان، بمباران جنوب و پایتخت لبنان و شهرک‌های مسیحی نشین، ترور رهبر سیاسی حماس در مراسم تحلیف رئیس‌جمهور کشورمان، ترور رهبر سیاسی، نظامی حزب الله، حمله به کنسولگری ایران در دمشق و ترور نظامیان بلند پایه ایران، شهادت قهرمانانه یحیی سنوار به عنوان فرمانده حماس، تهدید به حمله هسته‌ای به ایران، جنگ ترکیبی که اسرائیل علیه کشور ما راه اندازی کرده نشان از آن دارد که اسرائیل به هیچ قانونی پایبند

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

نموده و آمریکا و غرب حمایت بی دریغ خود را از جنایات او هر روزه اعلام می کنند.

پایان دادن به این جنگ ها و جهانی همراه با عدالت و صلح برای جهان و منطقه، آتش بس فوری و غیر

مشروط، بازگشت نیروهای نظامی به مرزهای بین المللی از اولویت های ماست.

بازگشت اسرائیل به مرزهای قبل از سال ۱۹۶۷ و ایجاد تشکیل دولت فلسطینی از خواسته های ما از بدو تأسیس

سازمان توسط بنیان گذاران آن بوده و هست.

برطرف کردن تنش های منطقه ای و جهانی با توسل به دیپلماسی از اولویت های ماست، همچنین تأکید بر آتش بس و

هموار کردن یک صلح دائمی در جهان!

تاکید ما در زمینه سیاست خارجی، ایستادگی در مقابل تجاوزات و زیاده خواهی امپریالیسم است، خروج خصمانه

امریکا از برنامه جامع اقدام مشترک «برجام» نیز ناشی از زیاده خواهی امریکا بوده است، دامن زدن به تنش و

بحران های بین المللی و حمایت بی چون چرا از اسرائیل عملاً صلح جهانی را به مخاطره انداخته است

با روی کار آمدن ترامپ در رأس این اردوگاه اهداف اصلی و استراتژیک این اردوگاه علیه مقاومت جهانی تغییر

نخواهد کرد.

ایران

حکومت، «دولت وفاق ملی» و سیاست ما

از پایان کنگره نوزدهم تا کنون رویدادهای بزرگی در جهان و خاصه در میهنمان ایران رخ داده است .

اوضاع درونی کشور دستخوش حوادثی و اتفاقاتی شد که وضعیت کشور را بیش از پیش بغرنج و بحرانی ساخت.

سانحه سقوط ابهام آمیز هلیکوپتر رئیس جمهور پیشین رئیسی، در اردیبهشت ماه ۱۴۰۳، وضعیت بغرنج جدیدی

در کشور بوجود آورد و حکومت را بر آن داشت تا در کوتاهترین زمان ممکن امکانات برگزاری انتخابات جدید

ریاست جمهوری را فراهم و در نهایت با انتخاب پزشکیان دولتی تشکیل شد که نام دولت « وفاق ملی» بر آن

گذاشتند. دولتی که از یکسو حمایت بزرگ سرمایه داری نئولیبرال و سخنگویان معروفش را با خود داشت و از سوی

دیگر حمایت بخش بزرگی از قشر ها و طبقات میانی جامعه و بخشی از زحمتکشان میهنمان را که برای حل معضلات

زندگیشان به آن امید بستند.

ما معتقدیم که سیاست های صندوق بین المللی پول و سازمان تجارت جهانی، ابزارهای نئولیبرالیسم پس از پایان

جنگ تحمیلی در کشور ما به اجرا در آمد و تا کنون ادامه دارد. بورژوازی بورکراتیک در راستای آسیب به بورژوازی

ملی، خصوصی سازیهای گسترده، اعم از بهداشت، آموزش و پرورش، واگذاری صنایع مادر و صنایع سنگین، انتقال

سرمایه های عمومی به بخش خصوصی، ایجاد فاصله طبقاتی «فقیر و غنی» بارزترین تأثیرات این روندها است

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

ما نه تنها امپریالیسم جهانی به سرکردگی امریکا را بلکه سرمایه داری بزرگ و بورژوازی دلال تجاری وابسته و به همراه نمایندگان سیاسی بزرگ کرده‌آناندر اردوگاه های اصلاح طلب یا اصولگرا یا خارج نشین را مانع اصلی تحقق اهداف انقلاب میدانیم. معتقدیم ترکیب «دولت وفاق ملی»، در خدمت منافع سرمایه داری بزرگ و نئولیبرالیسم است؛ ترکیب کابینه و سیاست های اعمال شده تا کنونی نشانگر آن است؛ رئیس جمهور (دولت وفاق ملی) موظف است برای اینکه در سمت درست تاریخ قرار بگیرد بایستی مبارزه پیگیرانه خود را در جهت منافع کارگران، کشاورزان و زحمتکشان ایران قاطعانه آغاز کند.

بر همین اساس عملکرد ما در فاصله بین کنگره های نوزدهم و بیستم به عنوان یک نیروی سیاسی عدالتخواه حمایت از مبارزات مسالمت آمیز مردم برای تحقق خواسته های جامعه اعم از اقتصادی، سیاسی و اجتماعی است. پیشنهادات ما به دولت چهاردهم اینگونه است:

اجرای اصول چهل سوم و چهل و چهارم قانون اساسی، برای ریشه کن کردن فقر و محرومیت.

حفظ کرامت انسانی از طریق تأمین آزادی بیان اندیشه، حذف ممنوعیتهای کاذب اجتماعی و فرهنگی اجرای تمامی مفاد اصل بیست و سوم، بیست و ششم و بیست و هفتم قانون اساسی.

اجرای اصل چهل و چهارم قانون اساسی به عنوان اساسی ترین و زیر بنایی ترین اصل اقتصادی مندرج در قانون اساسی، که نظام اقتصادی را بر پایه سه بخش دولتی، تعاونی و خصوصی تعریف می کند.

اجرای بدون وقفه اصل سی ام قانون اساسی به عنوان وظیفه دولت در تهیه و مسائل آموزش و پرورش رایگان تا پایان مقطع دبیرستان (دوره متوسطه)، فراهم آوردن و مسائل تحصیلات عالی برای فرزندان و آینده سازان میهنمان بطور رایگان.

باز گرداندن صنایع بزرگ، صنایع مادر و ملی که تا کنون به دلیل سیاست های نئولیبرالی از مالکیت و کنترل دولت خارج شده!

حمایت از سرمایه داری ملی و تولید ملی، حمایت از کارگاههای کوچک تولیدی افزایش حقوق دستمزد کارگران و مزدگیران به تناسب نرخ تورم و سبب معیشت آنان.

از مطالبات و حقوق برابر زنان با مردان در همه عرصه های حقوق اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی حمایت می کنیم و دولت را موظف به اجرای برابر حقوقی آنان می دانیم.

در زمینه گوناگونی اقوام ایرانی

میهن ما ایران سرزمین وسیعی است متشکل از اقوام گوناگون با حقوق برابر، از شمال تا جنوب، از شرق تا غرب ثروت آن متعلق به همه ساکنان آن است فارغ از هر قوم و زبان است.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

میهن عزیزمان ایران در گذر تاریخی چند هزار ساله از طریق آمیزش گروه‌های قومی و نژادی مختلف در چهار چوب سرزمینی کنونی ما شکل گرفته است. هر چند همه اقوام ایرانی برای اعتلا و سرفرازی آن تلاش کردند، گاه‌ها و مستمراً حقوق برخی اقوام رعایت نگردیده که موجب تضعیف این وحدت ملی-تاریخی گردیده است.

با انقلاب شکوهمند بهمن انتظار می رفت که این ضعف‌ها جبران گردیده و راه برای توسعه و پیشرفت اقتصادی، سیاسی و فرهنگی موزون در همه نقاط کشور فراهم شود.

هر چند گام‌های مهمی برداشته شده، اما هنوز فاصله‌های زیادی برای رسیدن به این اهداف وجود دارد.

ما راه رسیدن به این اهداف را تکیه بر مردم از طریق جلب مشارکت فعال آنان و سپردن امور به خودشان و مسئولین بومی می دانیم.

در شرایط کنونی معتقدیم که شوراهای محلی، شهری و استانی مخصوصاً در مناطق ملی- قومی باید پیش از پیش مورد توجه قرار گرفته و نقش بیشتری در امور محلی بیابند.

در این زمینه خواهان اجرای اصول ۱۰۰ الی ۱۰۶ قانون اساسی هستیم.

ما در عین احترام به زبان‌ها، ادیان و آداب و سنن همه اقوام ایرانی، زبان فارسی را وسیله قوام وحدت ملی دانسته و همه اقوام را در اعتلای این زبان سهم می دانیم و دولت را موظف می دانیم که امکانات کافی برای حمایت از حفظ زبان‌ها و آیین‌های گوناگون فراهم کند. که سرمایه و رازبفا و توانمندی ما بوده است.

ما خود را متعهد به ایجاد اتحاد همگانی سراسری، در دفاع از تمامیت ارضی ایران می دانیم.

ضمن حمایت پایدار، خطاب مابه طبقه کارگر و زحمتکشان میهنمان این است که مبارزات طبقاتی خود را ب نئولیبرالیسم و سرمایه‌های بزرگ متمرکز کرده، همچنین تمرکز بر تشکیل اتحادیه‌ها و سندیکاها مستقل برای تأمین منافع زحمتکشان، مقابله با آزاد سازی قیمت‌ها که از سیاست‌های تعدیل اقتصادی است و معیشت زحمتکشان را بخطر می اندازد متمرکز کنند.

دنا بابااحمدی، داریوش پارسا، کاوه خوشروصفا، محمود کرد، علی مظفری

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رفقای گرامی

کمیته مرکزی حزب توده ایران برگزاری کنگره بیستم "سازمان فداییان خلق ایران- اکثریت" را تبریک می‌گوید و برگزاری موفقیت‌آمیز کنگره‌تان را آرزو می‌کند.

رفقای عزیز

تاریخ مبارزات دهه‌های اخیر حزب ما و سازمان شما در راه استقلال، آزادی، عدالت اجتماعی، و سوسیالیسم در میهن‌مان در بسیاری مرحله‌ها همسان و با یکدیگر نزدیک بودند. این حقیقتی است که در مبارزه‌ای چند بعدی و بغرنج در مسیر حرکت‌های رهایی‌بخش در میهن‌مان همراه با مردم زحمتکش ایران علیه حکومت‌های استبدادی پادشاهی و ولایت فقیه‌ی و پایه‌ریزی آینده‌ای دموکراتیک و آزاد پیوندهایی نزدیک بین مبارزات حزب ما و سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) برقرار بوده است و همچنان برقرار خواهد بود. این پیوندها نشئت گرفته از این حقیقت است که بنیان‌های تاریخی سیاست‌های حزب ما و سازمان شما بر بستر مبارزه برحق زحمتکشان میهن‌مان در راه صلح، پیشرفت، و عدالت اجتماعی استوار بوده‌اند. ما معتقدیم و همچنان بر این اعتقاد تأکید می‌ورزیم که "اتحاد عمل" نیروهای مترقی، ملی، و آزادی‌خواه میهن‌مان ایران، به‌ویژه اتحاد عمل بین نیروهای مدافع حقوق کارگران، زحمتکشان، و توده‌های میلیونی تهی‌دست هم‌میهن در مسیر مبارزه به‌منظور بنیاد گرفتن جایگزینی ملی، مردمی، و دموکراتیک در مقابله با رژیم ضد‌مردمی ولایت فقیه عاملی اساسی است و مبارزه را قرین پیروزی می‌سازد.

رفقای عزیز

اجلاس بیستمین کنگره شما در اوضاع و احوالی بسیار بغرنج و حساس از حیات میهن‌مان برگزار می‌شود. شما در شرایطی به تدوین و تدقیق تاکتیک‌ها و استراتژی (راهبرد) مبارزتان کمر همت بسته‌اید که استبدادگران رژیم ولایت فقیه از یک سو و محفل‌های قدرتمند امپریالیستی- محفل‌هایی باهدف گسترانیدن هژمونی‌ای بی‌چون و چرای‌شان بر سراسر منطقه خاورمیانه و اعلام صریح چنین هدفی- از سوئی دیگر، استقلال کشورمان و امکان تحولاتی صلح‌آمیز در میهن‌مان را به‌مخاطره انداخته‌اند. سیاست‌های جنگ‌طلبانه و خطرناک دولت راست افراطی حاکم بر اسرائیل که برنامه‌های استعماری‌اش نسل‌کشی بر پایه گرایش نژادپرستانه و به‌هدف محو کردن خلق فلسطین است از سوی کشورهای امپریالیستی حمایت می‌شود و به‌طرزی هدفمند همراه با ترفندهای گوناگون کشاندن جمهوری اسلامی ایران به درگیری نظامی را در صدر رویکردها و شعارهایش قرار داده است و در این جهت برنامه‌ریزی می‌کند. همچنین تحول‌هایی مهم را در ماه‌های اخیر در کشورمان شاهد بوده‌ایم. نمایش رسوای انتخاباتی "مجلس شورای اسلامی" که با

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

گسترده‌ترین تحریم مردمی تاریخ جمهوری اسلامی رو به‌رو شد و در بسیاری از حوزه‌های رأی‌گیری "انتخاب‌شدگان با کمتر از ۱۰ درصد آراء به مجلس راه یافتند و در پی آن مرگ مشکوک ابراهیم رئیسی و سپس برگزاری انتخابات نمایشی ریاست‌جمهوری برای برگماری "مسعود پزشکیان" از جمله تحول‌هایی مهم بودند که در ماه‌های اخیر در میهن ما روی داده‌اند. به‌رغم همه مانورهای چینی رژیم به‌منظور به‌وجود آوردن ثبات سیاسی برای خود در کشور، چنگال شوم بحران همه‌جانبه سیاسی، اقتصادی، و اجتماعی میهن ما را در خود فشرده است. بیشترین هزینه این بحران همه‌جانبه به‌خاطر ادامه حیات رژیم را زحمتکشان و قشرهای آسیب‌پذیر جامعه متحمل شده‌اند و متحمل می‌شوند. رژیم ولایت فقیه در بحرانی آمیخته با بی‌اعتباری و نداشتن مشروعیتی سیاسی به‌طرزی چارناپذیر درگیر است. طبقات و قشرهای مختلف جامعه از کارگران و دیگر زحمتکشان و بازنشستگان گرفته تا زنان، جوانان، و دانشجویان مبارز گرفته تا روشنفکران ترقی‌خواه و لایه‌های متوسط نسبتاً مرفه، همگی در برابر دیکتاتوری حاکم جبهه گرفته‌اند و با سیاست‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن مخالف هستند. پایگاه اجتماعی رژیم به‌طور بی‌سابقه از بین رفته و فقط به قشرهایی که از وجود دیکتاتوری مذهبی بهره می‌برند منحصر شده است.

حزب توده ایران در ارزیابی‌هایش زمینه‌های عینی و ذهنی چنین وضعیتی بحران‌آفرین در کشور و نیز شکل گرفتن جنبش‌های اعتراضی پر دامنه مردم-جنبش‌هایی همچون اعتراض‌های مردمی سال‌های ۹۶ و ۹۸، تحول‌هایی بسیار مهم در جریان جنبش "زن، زندگی، آزادی"- گسترش صدها اعتصاب و حرکت اعتراضی کارگران و زحمتکشان، بازنشستگان، و فرهنگیان کشورمان را در اساس نتیجه سیاست‌های فاجعه‌بار حکومت جمهوری اسلامی می‌داند. رویکردهای مبتنی بر سرکوبگری رژیم بر ضد زنان، جوانان و کارگران کشور، درپیش گرفتن و ادامه دادن به سیاست‌های اقتصادی فاجعه‌بار به‌ویژه در امر حیاتی معیشت اکثریت قریب به‌اتفاق مردم، و فساد گسترده دستگاه دولتی و نهادهای وابسته به سپاه پاسداران و سران رژیم میان مردم و حاکمیت دره‌ای عمیق ایجاد کرده است. حاصل این سیاست‌ها فریه شدن هرچه بیشتر و بی‌سابقه سرمایه‌داری کلان مالی تجاری انگلی و سقوط ده‌ها میلیون از هم‌میهن‌مان در ورطه فقر و محروم شدنشان از داشتن زندگی‌ای شایسته آنان است.

رفقای گرامی

در سال‌های اخیر، عمده توان نیروهای سیاسی، دموکرات، و مردمی کشور صرف پیدا کردن راهی برای غلبه بر بحران همه‌جانبه‌ای شده که میهن‌مان را در خود فرو برده است. سیاست‌ها و برنامه‌های نولیبرالی رژیم حاکم در عرصه‌های اقتصادی-اجتماعی، سیاسی، و فرهنگی منافع اکثریت مردم کشور را به نابود شدن تهدید می‌کند.

رژیم سرکوبگر با تهاجم به آزادی‌های سیاسی، برقراری محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی، تعطیل مطبوعات مستقل، دسترسی نداشتن به اینترنت، بازداشت و زندانی کردن روزنامه‌نگاران و اندیشمندان جامعه، در عمل و علناً ایران را

به زندان اکثریت مردم تبدیل کرده است ما بر این باوریم که گردان‌های گونه‌گون جنبش اجتماعی در میهن‌مان، گردان‌هایی که در سالیان اخیر هم از نظر سازمان‌دهی و هم به‌لحاظ ذهنی رشدی چشمگیر داشته‌اند، در برهه کنونی

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

در برابر تلاش ارتجاع برای ادامه دادن به حکومت اسلامی مقاومت خواهند کرد. ادامه مبارزات گسترده کارگران و زحمتکشان، پیکار دلیرانه و راهجویانه جوانان و دانشجویان، حضور فعال روشنفکران، هنرمندان، و نویسندگان مردمی و ترقی‌خواه، و مقاومت ستایش برانگیز زنان بر ضد رژیم، آن زمینه قدرتمندی است که نیروهای سیاسی کشور در سیاست‌گذاری‌هایشان و در ارتباط با آن می‌بایست در نظر بگیرند. امری که باید بیش از همه توجه نیروهای ترقی‌خواه جامعه را به خود جلب کند.

رفقای عزیز فدایی

حزب توده ایران معتقد است در وضعیت کنونی توازن قوا در سطح جهان و منطقه، نیروهای مترقی کشورمان که به‌وجود آوردن تغییرهایی مهم و اساسی در اوضاع میهن‌مان را هدفشان قرار داده‌اند، در دفاع از صلح و رویارویی با سیاست‌های ماجراجویانه امپریالیسم در خاورمیانه و به‌ویژه سیاست‌هایی که به تحول‌های آینده کشورمان مربوط می‌شوند وظیفه‌ای مهم بر عهده دارند. مبارزه ما در دفاع از دموکراسی، حقوق بشر، و عدالت اجتماعی با مبارزه ما برای صلح و حمایت از راه‌های صلح‌آمیز و مبتنی بر گفت‌وگو در چهارچوب منشور سازمان ملل نه تنها تناقضی ندارد، بلکه به آن به‌طرزی جدانشدنی وابسته است. ما مبارزه برای به‌وجود آوردن شرایطی ضروری به‌منظور استقرار نظامی که در آن صلح، دموکراسی، و عدالت اجتماعی حاکم باشد را در اوضاع و احوال کنونی از مسیر تحولات صلح‌آمیز، همبستگی بین‌المللی با دیگر خلق‌ها و مبارزه برحق‌شان در دفاع از استقلال، دموکراسی، و عدالت اجتماعی میسر و ممکن می‌دانیم.

رفقای فدایی

حزب توده ایران به‌وجود آورده شدن جبهه متحدی گسترده از نیروهای ترقی‌خواه و دموکرات میهن‌مان به‌منظور سازمان دادن مبارزه‌ای مؤثر و هدفمند در تحقق تحول‌هایی جدی، راهگشا، بنیادی، و دست یافتن به دموکراسی، آزادی، و عدالت اجتماعی در کشورمان را از دیرباز خواهان بوده است. دیدگاه ما بر پایه تجربه‌های تاریخی و نمونه‌های توجه‌برانگیز بین‌المللی همواره چنین بوده است که نیروهای معتقد به سوسیالیسم و مبارز در راه منافع طبقه کارگر و زحمتکشان در طرح، به‌وجود آوردن، و به پیروزی رساندن چنین جبهه متحدی نقش و سهمی ویژه داشته و دارند. ما میان هدف‌های دموکراتیک و عدالت‌خواهانه این جبهه متحد گسترده و هدف‌های نیروهای چپ و کوشنده در طریق سوسیالیسم-نیروهایی که حزب توده ایران خود را نیز بخشی جداناپذیر از آن می‌داند- ارتباطی ناگسستگی و دیالکتیکی قائلیم. حزب توده ایران بر این باور است که گذار از رژیم دیکتاتوری حاکم کنونی- رژیمی که در راه رفع بحران‌ها و به‌وجود آمدن تحول در میهن‌مان و برپایی جمهوری ملی دموکراتیک سدی اساسی است- در گرو سازمان دادن به جنبش مردمی و گردان‌های اصلی آن است. این وظیفه خطیر بدون تلاش و عمل متحد همه نیروهای مدافع حقوق بشر و معتقد به دموکراسی و عدالت اجتماعی، مدافع حاکمیت ملی کشورمان و صلح، ممکن نمی‌شود.

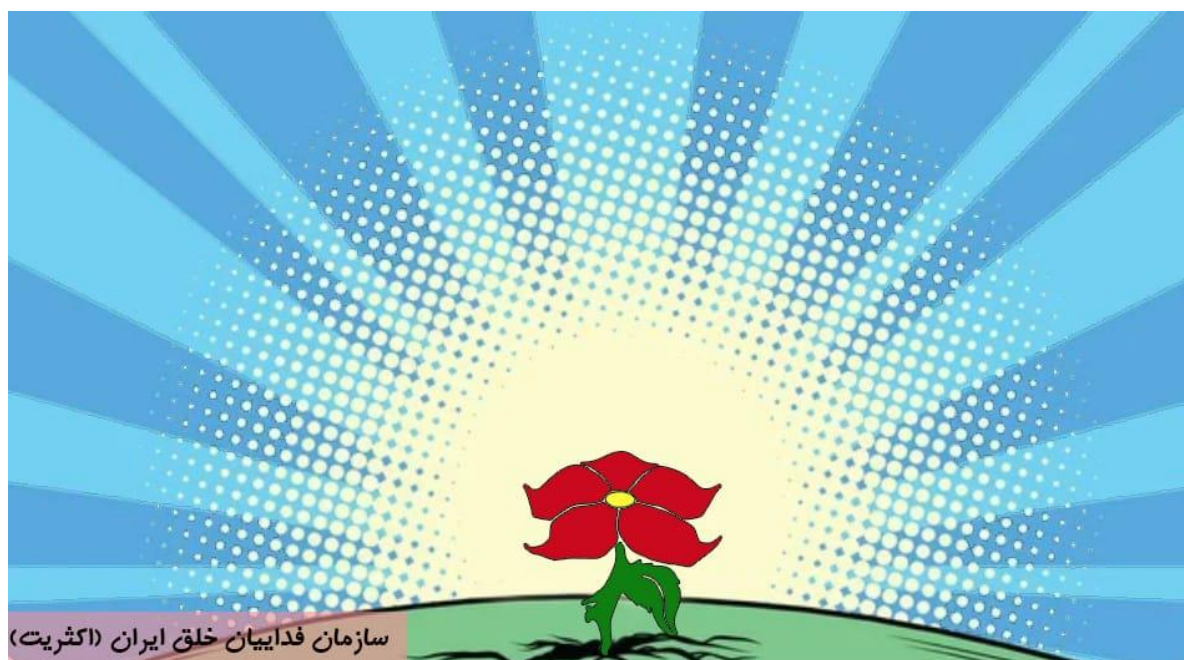
سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رفقای گرامی

ما برای بیستمین کنگره شما در تدوین برنامه عملی، برای مبارزات سیاسی آتی و رویارویی با تحولات پرشتاب، پیچیده، و بغرنج کنونی، بار دیگر صمیمانه آرزوی موفقیت می‌کنیم.

با گرم‌ترین درودهای رفیقانه

آذرماه ۱۴۰۳ کمیته مرکزی حزب توده ایران

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

پیام حزب دموکراتیک مردم ایران

به کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رفقا،

زمانی به پیشواز کنگره بیستم خود می‌روید که کشور با تهدید جنگی خانمان‌سوز و تحریم‌های ویرانگر روبه‌رو است و حیات و ممت کشور به خطر افتاده است. کشور در آستانه ورشکستگی و از هم‌پاشیدگی شیرازه اجتماعی قرار گرفته است. تشدید شکاف‌ها و ناترازی‌ها سرتاسر حکومت و جامعه را فرا گرفته است. تورم عنان‌گسیخته است و گرانی و فقدان چشم‌انداز خواب از چشمان مردم می‌رباید. دولت پزشکیان با شعار «وفاق ملی» بر مسند کار قرار گرفته است. تحقق این شعار بدون آزادی‌های اساسی، از جمله آزادی زندانیان سیاسی و احزاب و سازمان‌های سیاسی، ممکن نیست. آزادی زندانیان سیاسی و آزادی فعالیت احزاب و سازمان‌های سیاسی در ایران، از مولفه‌های بنیادین قرارداد اجتماعی نوین تفاهم ملی است. عدالت اجتماعی از شاخصه‌های بنیادین چپ دمکرات است، همان‌گونه که دمکراسی و آزادی و برابری از ویژگی‌های آن است. عدالت‌خواهی، بدون دمکراسی و آزادی، استبداد است. از ویژگی‌های گفتمان چپ دمکرات «تامین هماهنگی و توازن میان آزادی، برابری، دمکراسی، توسعه و حفظ محیط زیست» است. گفتمان چپ دمکراتیک با دل بستن به نیروی نظامی بیگانه سازگاری ندارد. آن بخش از نیروهای اپوزیسیون که چنین کابوسی را در خیال خود می‌پرورانند، سنگفرش‌کاران دیکتاتوری و فروپاشی ایران اند.

مبارزه برای صلح از نیازهای مبرم لحظه کنونی است. بر نیروهای چپ دمکرات است که برای دستیافتن به این خواست‌ها با سایر نیروهای دمکرات و خشونت‌پرهیز همکاری کنند و گفتمان چپ نو و جمهوری‌خواه را در مقابل گفتمان‌های واپس‌گرا و خشونت‌طلب در درون حکومت و اپوزیسیون، در برابر ملت قرار دهند. پیشاپیش موفقیت شما را در کنگره بیستم خود، شادباش می‌گوئیم و امیدواریم که روابط دیرینه میان ما مستحکم‌تر شود.

حزب دموکراتیک مردم ایران

۷ آذر ۱۴۰۳ (۲۷ نوامبر ۲۰۲۴)

پیام اتحاد جمهوری خواهان به کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوستان عزیز! ما در اتحاد جمهوری خواهان، ضمن تبریک برگزاری کنگره سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)، بر اهمیت همبستگی و همکاری نیروهای دموکراتیک در شرایط کنونی کشور تاکید می‌کنیم. اتحاد جمهوری خواهان همواره روابط خوب و نزدیکی با سازمان شما داشته و دارد. امروز چالش‌های پیش روی مردم ایران، بیش از پیش ایجاب می‌کند که همه نیروهای آزادی‌خواه و عدالت‌طلب در کنار یکدیگر قرار گیرند و با اتخاذ استراتژی‌های مشترک و واقع بینانه، برای آینده‌ای بهتر مبارزه کنند. امیدواریم که کنگره شما با توجه به کلاف سردرگم سیاسی در داخل، سرکوب، اعدام، خشونت علیه زنان و صدها مشکلات روزمره دیگر از یکطرف و در سطح بین المللی، بی تدبیری، غرب ستیزی و حمایت از محور مقاومت از طرفی دیگر، نقشه راهی روشن برای مقابله با این چالش‌ها ترسیم کند. حقوق برابر زنان و مردان، مبارزه برای پایان دادن به پوشش اجباری و حق دسترسی به اینترنت و فضای مجازی، کف خواسته‌های مردم است که باید مورد حمایت ما قرار گیرد. ما همچون شما، معتقد به گذار از نظام ولایی جمهوری اسلامی با روشهای دموکراتیک و خشونت پرهیز برای رسیدن به یک نظام پارلمانی سکولار دمکرات هستیم. سازمان شما جهت دستیابی به این خواسته‌ها، سابقه مبارزه طولانی دارد و وظیفه شما و ما پاسداری از این تلاش بی وقفه برای رسیدن به یک حکومت سکولار دمکراسی در وطن است.

از طرف هیئت سیاسی اجرایی اتحاد جمهوری خواهان ایران

۷ آذر ۱۴۰۳ (۲۷ نوامبر ۲۰۲۴)

پیام روابط عمومی حزب چپ ایران به کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رفقای عزیز!

برگزاری کنگره بیستم را به شما رفقای عزیز تبریک می‌گوئیم.

جمهوری اسلامی چهل و شش سال با سرکوب و قتل و کشتار، آزادیهای اولیه مردم را محو و پایمال نموده، تبعیض و بی حقوقی در همه عرصهها را حاکم کرده و هر صدای حقتطلبانهی مردم را با زندان و شکنجه و اعدام پاسخ داده‌است. اما مبارزه با این نظام استبدادی هر روز گسترده‌تر شده و به یک جنبش فراگیر مردمی فراروئیده‌است. تلاش برای رهائی کامل از استبداد مذهبی حاکم و زندگی در امنیت و آزادی و برخورداری از حقوق انسانی هدف جنبشهای مردمی سالهای اخیر و به‌ویژه خیزش دیماه ۹۶ و آبان ۹۸ و جنبش "زن، زندگی، آزادی" بوده‌است. مردم کشور ما امروز بیش از هر زمان دیگری بر ضرورت تحولات بنیادین در کشور تاکید دارند و خواهان پایان دادن به این رژیم هستند.

اکنون مدتی است جنگ و خونریزی در منطقه ادامه دارد و درگیری بین اسرائیل و فلسطینیها در غزه فراتر از مرزهای این دو، خاورمیانه را متلاطم کرده‌است و سیاستهای جمهوری اسلامی در منطقه عملاً کشور ما را هم درگیر تنش نظامی با اسرائیل نموده‌است. از طرف دیگر، کشمکش بر سر برنامه‌های هسته‌ای رژیم و تحریمهای اقتصادی و نیز انزوای سیاسی ناشی از آن همچنان ادامه دارد. این در حالی است که کشور ما با بحرانهای پر شمار و درهم تنیدهی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی عمیقی درگیر است. روشن است که تداوم و تشدید این بحرانها، از یک سو زندگی بخش بزرگی از مردم کشور را تحت تاثیر قرار داده و برخورداری از حداقل زندگی را برای آنها دشوار ساخته‌است. از سوی دیگر امروز در کشور ما شکاف طبقاتی بیش از پیش تشدید شده‌است. بیکاری، بیخانمانی بخش بزرگی از مردم را به زیر خط فقر رانده‌است. جمهوری اسلامی نه تنها راهحلی برای بحرانهای دامنگیر کشور ندارد، بلکه خود مانع اصلی هر تحولی است و بحرانهای دامنگیر جامعه هم در اساس حاصل سیاستهای ویرانگر چهل و شش سال گذشتهی آن است.

رفقای عزیز

بخش بزرگی از مردم به تجربه به این باور رسیده‌اند، که در ساختار سیاسی جمهوری اسلامی، امکان تغییر از درون وجود ندارد و راه تغییر از طریق برچیدن بساط این نظام فاسد و مدافع تبعیض می‌گذرد. ترسیم چشماندازها و تلاش برای گشودن راه چنین تغییراتی وظیفه‌ی تاخیرناپذیر نیروهایی است که دل در گرو آزادی مردم ایران دارند. از اینرو نیروهای چپ، آزادیخواه و مدافع عدالت اجتماعی میتوانند نقش شایسته‌ی خود را در پایان دادن به استبداد و بیحقوقی

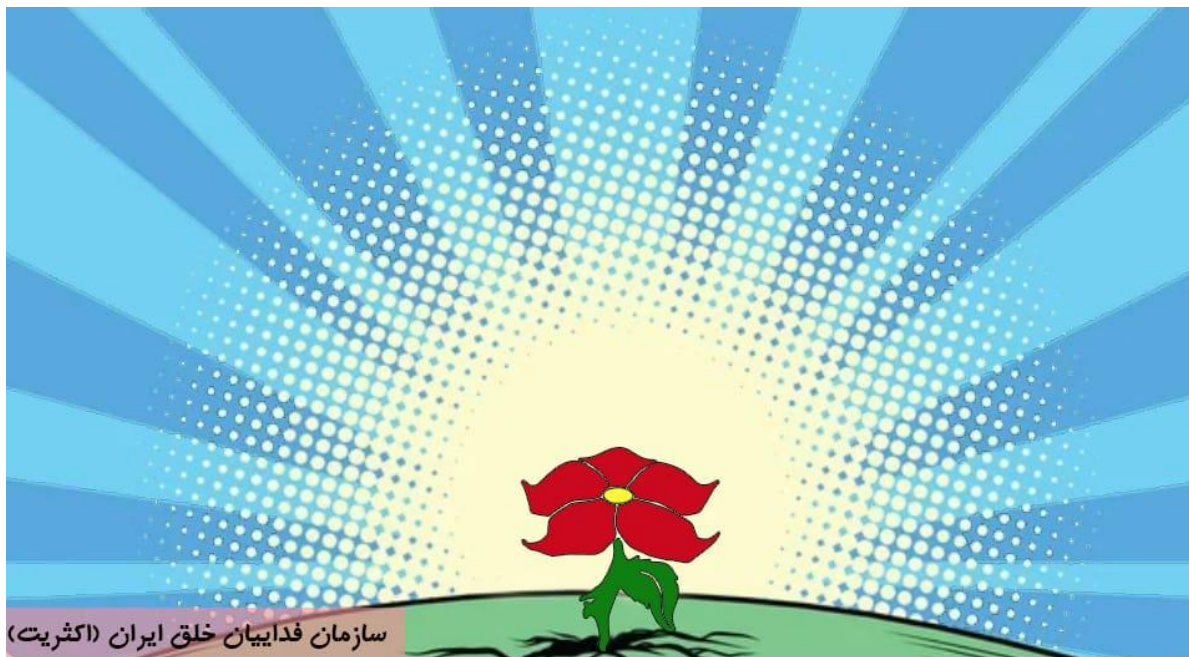
سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

و تحقق آزادی، برابری، دموکراسی، عدالت اجتماعی داشته باشند. کشور ما برای دستیابی به آزادی، برابری، دموکراسی و عدالت اجتماعی نیازمند تحولات بنیادین است. به باور ما اتخاذ راهبرد گذار از جمهوری اسلامی به جمهوری سکولار دموکراسی در راستای تامین خواست اکثریت مردم ایران و فراهم آوردن شرایط مساعد برای تحولات بنیادین است.

برای کنگره شما موفقیت آرزو می کنیم.

روابط عمومی حزب چپ ایران

۷ آذر ۱۴۰۳ (۲۷ نوامبر ۲۰۲۴)

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

بخشی از متن سخنرانی رفیق اسد کشتمند، یکی از رفقای افغانستان که در دهه هشتاد میلادی، در جریان کوچ بسیاری از رفقای فدائی به آن کشور نقش بارزی در مهمان نوازی و کمک به رفقای ما ایفاء کردند

مختصری درباره مهم‌ترین مسائل مورد توجه شما یادداشت کرده ام که خدمت شما عرض می‌کنم. در صحنه سیاسی ایران دو نیروی اصلی بر سر هژمونی مقابل هم صف کشیده اند که یکی جمهوری اسلامی است و دیگری نیروی طرفدار غرب هر دو هم‌مشغول یارگیری اند، هر دو هم برای اینکه جنسشان جور شود در حد یک نیروی مطیع به چپ‌ها نقش می‌دهند و نه بیشتر. من سخنور نیستم و از این رو برای اینکه وقت شما را نگیرم ضمن تشکر از دعوتی که رفقا کردند، در چنین شرایطی سیاست اتحادها خارج از

دایره نیروهای مخالف هر دو جبهه ضد مردمی، از نظر من تنها چپ‌ها را تبدیل به سیاهی لشکر دیگران می‌کند من مطمئنم در ایران و در مهاجرت، هزاران انسان طرفدار سوسیالیسم و کمونیسم، علاقه دارند از مواضع مستقل و تحلیل مستقل نیروهای کمونیست و سوسیالیست مطلع شوند زیرا از بام تا شام مواضع نیروهای ضد چپ را می‌شنوند از این رو رفقای که توانایی تولید فکر و تدوین آن دارند بهتر است همان کاری را بکنند که انقلابیون تبعیدی پس از ۱۸۴۸ و پس از ۱۸۷۱ و پس از ۱۹۰۵ کردند یعنی گفتند و نوشتند که موضع خودشان چیست پراتیک ما هم علاوه بر ترویج این مواضع چیزی نیست. جز شرکت در مبارزات کمونیستها و سوسیالیستها در همان محیطی که زندگی می‌کنیم به ویژه در شرایطی که جهان در لبه پرتگاه نابودی هسته ای و اقلیمی است معلوم نیست امپریالیسم امریکا وقتی دوره صد ساله هژمونی جهانی اش به اتمام نزدیک شود، بدون جنگ جهان چند قطبی را خواهد پذیرفت یا نه در سراسر جهان متحدان اصلی ما مشغول بسیج مردمی علیه جنگ طلبی امپریالیستی اند و جای ما کنار آنهاست دنیایی کار هست که می‌توان و باید انجام داد

۷ آذر ۱۴۰۳ (۲۷ نوامبر ۲۰۲۴)

متن سخنرانی نسیم، یکی از رفقای جوان شرکت کننده در کنگره

متشکرم که به من فرصت دادید صحبت کنم. من از تلاش‌های ارزشمند شما برای بهتر کردن جهان سپاسگزارم. باید بگویم که همه ما انسان‌ها متفاوت هستیم، اما نیازهایی داریم که در عمق وجودمان مشترک‌اند: اینکه به اندازه کافی غذا بخوریم، در جایی امن بخوابیم، به راحتی از امکانات بهداشتی استفاده کنیم و سالم باشیم. دانش و علم ابزارهایی حیاتی برای رسیدن به این نیازهای اولیه هستند. من معتقدم زمانی که این نیازها یعنی نیازهای اولیه و اساسی برآورده شوند، دستیابی به صلح نیز ممکن و آسان‌تر خواهد شد. با این حال، ما در جهانی تقسیم‌شده رشد کرده‌ایم؛ جهانی با مرزهای مصنوعی و ایدئولوژی ناسونالیستی "ما و آن‌ها". اما حقیقت این است که "ما و آن‌ها" وجود ندارد. این جدایی‌ها تنها بهانه‌هایی هستند برای گرفتن حقوق کسانی که "آنها" یا "دیگران" نامیده می‌شوند. برای دستیابی به صلح واقعی، باید ذهن‌های خود را از این ایده‌های جدایی‌طلبانه پاک کنیم و بپذیریم که همه ما بخشی از یک کل واحد هستیم. من می‌دانم بسیاری از شما که شال‌های نمادین بر تن دارید یا پرچم‌ها را برافراشته‌اید، این کار را با نیتی خالص و به منظور حمایت از ضعیفان و سرکوب‌شدگان انجام می‌دهید. اما باور دارم که اگرچه فریاد برای صلح و عدالت ضروری است، نباید از مفاهیم جدایی‌طلبانه‌ای چون پرچم‌ها، ملت‌ها و مرزها برای این هدف استفاده کنیم. بلکه باید—حتی اگر ایده‌آلیستی به نظر برسد—برای یگانگی و همبستگی انسان‌ها فریاد بزنیم؛ انسان‌هایی که همگی به یک اندازه نیازمند امنیت، سلامت، غذا و آب‌اند. ما باید به ایده‌های جدایی‌طلبانه پرچم‌ها، مرزها و ملت‌ها پایان دهیم، زیرا این ایده‌ها تنها بهانه‌هایی برای سلب حقوق یکدیگر هستند. بیایید برای جهان متحدتری تلاش کنیم.

کنگره موفق‌ی برایتان آرزو می‌کنم

نسیم

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

پایان کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

هیئت رئیسه کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

هممیهنان، دوستان، رفقای گرامی

بدین وسیله به آگاهی همگان می‌رسانیم که کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) روز چهارشنبه، ۲۸ آذر ۱۴۰۳ (۱۸ دسامبر ۲۰۲۴ میلادی) به پایان رسید.

کنگره بیستم سازمان به صورت تلفیقی و در شش نشست برگزار شد. و علاوه بر تصویب سند سیاسی، که به همراه این اطلاعیه منتشر می‌شود، چند مصوبه و تصمیم در راستای قوام‌بخشی به کنش‌گری سازمان صادر و اتخاذ نمود.

مشارکت وسیع و تأثیرگذار اعضای سازمان در روند کنگره بیستم سازمان، هم در زمینه تصمیم‌گیری‌های سیاسی و سازمانی و هم در زمینه انتخابات سه نهاد اساس‌نامه‌ای سازمان، (۱) شورای مرکزی، (۲) نهاد رسیدگی به شکایات و داوری (رشد) و (۳) کمیسیون نظارت مالی چشمگیر بود.

در نهایت روز ۲۸ آذر ۱۴۰۳ (۱۸ دسامبر ۲۰۲۴ میلادی) کنگره بیستم سازمان با رسیدگی به تمامی بندها و موارد در دستور کار خود با انتخاب موفقیت‌آمیز سه نهاد نامبرده به پایان رسید.

گزارش کامل کنگره در اسرع وقت منتشر خواهد شد.

جمعه، ۷ دی ۱۴۰۳ (۲۷ دسامبر ۲۰۲۴ میلادی)

هیئت رئیسه کنگره بیستم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

جهانی دیگر، "جهانی بهتر" ممکن است!

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دبیرخانه شورای مرکزی
سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)